

504

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS

18 FEB 1951

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவைஷ்ணவக் கீர்த்தாச

பகவதாராதன கரமம்.

(நாகரம், கிரந்தம், தமிழ் எழுத்தில் உள்ளது)

சி. ர. ஸ்ரீநீவாஸ பாட்ராசாரியரால்

வெளியிடப்பட்டது.

சாரதாவிஸாஸ பிரகிஷ்ணம் கும்பகோணம்.

1951.

[0-5-0.]

Q22

N51

22314

223/44
 CP 33

ஸ்ரீ:

விஜ்ஞாபநம்

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அஹோராத்திரங்களில் செய்ய வேண்டிய தர்மங்களில் இஜ்யை (பகவதாராதநம்) முக்கியமானது. பகவதாராதநம் செய்யும் முறை அந்தந்த ஆண்கங்களில் விரிவாய்ச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அந்த முறைப்படி செய்ய ஸௌகரிய மில்லாதவர்களுக்காக இந்தப் புத்தகத்தில் பகவதாராதநம் செய்யும் முறையைச் சுருக்கமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இம்முறையையும் குருமுகமாக உப தேசம் பெற்றுச் செய்யவேண்டும். விரிவான முறையையும் தங்கள் தங்கள் ஆசாரியர்களிடம் முறைப்படி உபதேசம் பெற்று செய்யவும். இதில் சுலோகங்களை, கிரந்தாக்ஷரத்திலும், தமிழ் அக்ஷரத்திலும், புத்தகத்தின் கடைசியில் நாகராக்ஷரத்திலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

விற்பனைக்குத் தயாரியிருக்கும் புத்தகங்கள்

திருப்பல்லாண்டு, நீராட்டம் அரும்பத வுரையுடன், பாக்கெட்ஸைஸ்)	0—2—0
திருப்பாவை	0—2—0
திருமலை, திருப்பள்ளி யெழுச்சி	0—3—0
அமலனாகதிபிரான், கண்ணிறுண் சிறுத் தாம்பு, வாரணமாயிரம்	0—3—0
ஸ்ரீஸ்துதி (விஷ்ணுபுராணத்திலுள்ளது)	0—4—0
ஸ்ரீரங்கநாத ஸ்தோத்ரம் உரையுடன்	0—3—0
சதுஸ்லோகி	0—2—6

॥ ஸ்ரீஃ ॥

ஸ்ரீதெ நிரோஹிணிகாய நமஃ ॥

**ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின்
பகவதாராதனக்ரமம்.**

நன்றாகக் கால்களை அலம்பிக்கொண்டு இரண்டு
தடவை ஆசமனம் செய்து, பெருமானை ஆராதனம்
செய்யவேண்டிய இடம் போய்,

கூசி-காசிநு திவ்யலோகம் ததநு மணிமயம் மண்டபம்
வந்தி-செஷம் தவிரிநு யசி-காசிவீ-ததநு-வரி
கரிமம் தாரி-காசிநு | விஷ்ணு-தெவீ-விஷ்ணு
ஷாய-யமண-காரமம் வாஷுகெ வெநதெயம் வெ
நெஸம் தாரவா-தாநு கும்-கி-கி-மணாநு விஷ்ணு
ஹதாநு புவ-ஷெ ॥ ஓம் ஶ்ணாதி தாரவா-ஷெ
நமஃ ॥

கூர்மாதீந் திவ்யலோகம் ததநு மணிமயம் மண்டபம்
ததர் ஶேஷம் தஸ்மின் தர்மாதீடம் ததுபரி கமலம்

சாமரக்ராஹினீஸ்ச | விஷ்ணும் தேவீர்விபூஷாயுத
கணமுரகம் பாதுகே வைஷ்ணேயம் ஸேநேஸம் த்வார
பாலாந் குமுதமுக்கணந் விஷ்ணுபக்தாந் ப்ரபத்யே ||

ஓம் சண்டாதி த்வாரபாலேப்யோ நம: என்று
த்வாரபாலகர்களை ஸேவித்து, ஆராதனத்துக்கு
நியமம் பெற்றுக்கொண்டு,

நரொ நரொ வாஜநலாதிஹுரியெ நரொ
நரொ வாஜநலெகலுரியெ | நரொநரொநன
ஜஹாலிஹுதயெ நரொநரொநனஜெயெகலிந
வெ || ந யஜிநிஷ்டாஸி ந லாதுவஜீ ந லகிரீந
கூரணாஸவிநெ | கூகினுநொநநுமதிஸூரண
கூதாஜிஹும ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

நமோ நமோ வாந்மநஸாதியூமயே நமோ நமோ
வாந்மநஸைகபூமயே | நமோ நமோநந்த மஹாவி
பூதயே நமோ நமோநந்ததயைக ஸிந்தவே || ந தர்ம
நிஷ்டோஸமி நசாத்ம வேதீ ந பக்திமான் த்வச்
சரணாவிந்தே | அகிஞ்சநோநந்யகதிஸூரண
த்வத்பாதமுலம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

என்று பெருமானை ஸேவித்து, மணியை யடித்து,

வர்த்தநதியா தரணிதலேஸ்மிந் || ஸுகாய ஸுப்ரா
 தமிழ்தம் தவாஸ்து ஜகத்பதே ஜாக்ருஷி நந்தஸூநோ |
 அம்போஜமந்தஸ்ஸயமஞ்ஜுதாரலோலம்ப முந்மீலது
 லோசநம் தே ||

என்று சொல்லி பெருமானை எழுப்பி த்வயத்தைச்
 சொல்லி, பெருமானிடம் ஸரணாகதி செய்து, ந்யாஸ
 தசகத்தைச் சொல்லி, ஆசார்யர்களின் தனியனைச்
 சொல்லி, பிறகு, திருப்பல்லாண்டு, திருப்பள்ளி
 யெழுச்சி, திருப்பாவை முதலிய திவ்ய ப்ரபந்தங்களை
 அநுஸந்திக்கிறது. பிறகு, ஆஸநமத்த்ரஸ்ய ப்ருதி
 வ்யா: மேருப்ருஷ்டருஷி: ஸுதலம் சந்த:
 ஸ்ரீ கூர்மோ தேவதா | ஆஸநே விநியோக: | ப்ருத்வி
 த்வயா த்ருதா லோகா தேவித்வம் விஷ்ணுநா த்ருதா |
 த்வஞ்ச தாரய மாம் தேவி பவித்ரம் குருசாஸநம் |
 மாஞ்சபூதம் குரு தரே நதோஸ்மி த்வாம் ஸுரேச்
 வரி | அபஸர்ப்பந்து யே பூதா: யே பூதா: புவி
 ஸம்ஸ்திதா: | யேபூதா: விக்னகர்த்தார: தே கச்சந்து
 ஆக்ஞயா ஹரே: | என்று சொல்லி, இருபத்தெட்டு
 தடவை அஷ்டாக்ஷரத்தைச் சொல்லி, ப்ராணயாமம்
 செய்து, ஸ்ரீ பகவதாக்ஞயா ஸ்ரீ மந்நாராயண ப்ரீ த்யர்த்
 தம் இஜ்யாகாலிகம் பகவதாராதனம் கரிஷ்யே என்று

ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு, “பகவானேவ ஸ்வநியாம்ய
 ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி ஸ்வஸேஷதைகரஸேந
 அநேந ஆத்மநா கர்த்ரா ஸ்வகீயைஸ் சோபகரணை:
 ஸ்வகீயைஸ்ச தேஹேந்த்ரியாந்த: கரணை: ஸ்வகீய
 கல்யாணதமத்ரவ்யமயாந் ஒளபசாரிக ஸாம்ஸ்பர்சிக
 ஆப்யவஹாரிகாதி ஸமஸ்தபோகாந் அதிப்ர பூதாந்
 அதிப்ரியதமாந் அதிஸமக்ராந் அத்யந்த பக்தி க்ரு
 தாந் அகில பரிஜன பரிச்சதாந்விதாய ஸ்வஸ்மை ஸ்வ
 ப்ரீதயே ஸ்வபமேவ ப்ரதிபாதயிதுமுபக்ரமதே”
 என்று ஸாத்விக த்யாகம் செய்து, பிறகு மாநஸிகா
 ராதனம் செய்யவும். ஹிருதயகமலத்தைக் கீழ்முகமா
 யிருப்பதை மேல்முகமாகத் தியானித்து அதிலெழுந்
 தருளியிருக்கும் பெருமாளுக்கு,

சூராயபாஸீ ஹுஸீ கௌவஸீ துமெஹெ சீயா
 வுரெ ஹுஸயவஹுஸஸுஹிவிஷ்டு | ஸூஸாநதீவிஸி
 வி துஸீவாஸிஷெகெஃ நித்யம் ஸஸீயிகுஸுஸுரெ
 வுநஹுவாய || ஸஸவஸெஸு ஸூஸிவஸெஸு சீஸி
 மணவலிதெ மொவ்யுதாசூநு ஸுவசூநு ஹக்ஷுநு
 ஹொஜ்யாஸு யெஹ்யுநு வரஸிஸிவி ஹவிஸுஸாஷு
 சீஸு நித்யாய | நானாஸாகெஸுஸுவெதம் ஸுஸயி

யேவ்யுதம் க்ரீரவாநீயயுசுதம் தாஜி^வ ௫௦௦ வாது
 நெய்வெழு^ப பூதிழிவஸஜிஹம் சீரநஸம் கௌபாஜி ||

ஆராதயாமி ஹ்ருதி கேஸுவம் ஆத்மகேஹே
 மாயாபுரே ஹ்ருதயபங்கஜஸந்நிவிஷ்டம் | ஸ்ரத்தா
 நதி விமல சித்த ஜலாபிஷேகை: நித்யம் ஸமாதி
 குஸுமைரபுநர் பவாய || ஸௌவர்ணே ஸ்தாலி
 வர்யே மணிகணகசிதே கோக்ருதாத்தாந் ஸுபக்
 வான் பக்ஷ்யாந் போஜ்யாம்ஸ்ச லேஹ்யாந் பரமமபி
 ஹவிஸ்யோஷ்யமந்நம் நிதாய | நானாஸாகைருபேதம்
 ஸுததிமதுக்ருதம் க்ரீரபாநீயயுக்தம் தாம்பூலஞ்
 சாத்மநேஸ்மை ப்ரதிதிவஸமஹம் மாநஸம் கல்பயாமி |
 என்று சொல்லி மாநஸிகாமாகனத்தை முடித்துக்
 கொண்டு பாஹ்யாராதனம் ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

ஹவநு வுணூரீகாக்ஷ ஹுஜ்ஜாமனூ யியா
 க்யத்யு | சூதஸா தூரூ டெவெஸ வானெஹ்யஸூ
 வஜ்யே^{சு} ஹவ^{சு} ||

பகவன் புண்டரீகாக்ஷ ஹ்ருத்யாகம் து மயா க்ரு
 தம் | ஆத்மஸாத்க்ரு தேவேஸ பாஹ்யைஸ்த்வாம்
 ஸம்யகர்ச்சயே || என்று பிரார்த்தித்து,

வீனொ ஸகௌ^{சு}வொ^{சு}கெஸ^{சு} பூணதாதி-ஹரா

காவேரி தீர்த்தத்தைப் பாத்திரங்களில் சொன்ன வரிசையாகச் சேர்த்து அவைகளில் துளசி முத்திய திரவியங்களைச் சேர்த்து, மதுபடி ஸோஷணாதி மந்த்ரங்களால் ஸூத்தி செய்து, அஸ்தரமந்த்ரத்தால் ரக்ஷை செய்து, அஷ்டாக்ஷரத்தினால் ஒவ்வொரு பாத்திரத்தையும் தனித்தனியாக அபிமந்த்ரணம் செய்து விட்டு “ஓம் நமோ பகவதே (வாஸுதேவாய) அர்க்யம் பரிகல்பயாமி” என்று சொல்லி அர்க்யபாத்ரத்தைத் தொட்டு ஜபித்து, வரிசையாக ‘ஓம் நமோ பகவதே (வாஸுதேவாய) பாத்த்யம் + யாமி, ஓம் + ஆசமனீயம் + யாமி, ஓம் + ஸ்ரானீயம் + யாமி, ஓம் + ஸர்வார்த்ததோயம் + யாமி’ என்று வரிசையாய்ப் பரிகல்பனம் செய்து உத்தரணியில் அர்க்யபாத்ர ஜலத்தை எடுத்து முகத்துக்கு நேராகத் தூக்கிக்கொண்டு ஏழு தரம் அஷ்டாக்ஷரம் ஜபித்து, ‘விம் விரஜாயை நம:’, ஏஹ்யேஹி விரஜே’ என்று விரஜையை ஆவாஹனம் செய்து, அந்த ஜலத்தால் ஆராதனஸ்தலத்தையும் தன்னையும், பெருமானையும் ப்ரோக்ஷணம் செய்து, அஷ்டாக்ஷரத்தினால் பெருமானே ஸேவித்து,

புஷ்பாஜ்யாஸகமூ டெவா யம் ந ஸுதக்ஷீ
 ஸாராஸி ஸ வணஷ ஹவாநடி 22 பூக்யக்ஷதாம் மதஃ

ஹாமதம் ஹவனஷ்ய ஶாம் தாரயிதுஶாமதம் |
 யநெந்யாஶ்யநுமுஹீதொஶ்வி க்யுதாயெஶ்யாஶ்வி
 க்யுவாநியெ || ஶாநிய்யு க்யுரூ ஶெவெஸ ஶவஶ்யா
 ஶவஶ்யாஶி | ஶ்யுஶிஶ்யுஶியாஶி ஶ்யுஶாஶாநி
 ஶஹ ஶ்யுஶா ||

ப்ரம்மாத்யாஸ்ஸகலா தேவா: யம் ந ஶ்மர்த்தும
 ப்ரீஸ்வரா: | ஶ ஏஷ பகவாநத்ய மம ப்ரத்யக்ஷதாம்
 கத: || ஶ்வாகதம் பகவந்நத்ய மாம் தாரயிதுமாகத: |
 தந்யோஶ்ம்யதுக்ருஹீதோஶ்மி க்ருதார்த்தோஶ்
 ஶ்மி க்ருபாநிதே || ஶாந்நித்யம் குரு தேவேஸ ஶர்
 வதா ஶர்வகாமத | த்ரவ்யமந்நக்ரியாபக்தி ஶ்ரத்தா
 ஶாநிம் ஶஹ ப்ரபோ || என்து ஶாந்நித்யயாசனம்
 செய்யவும்.

1. மந்த்ராஸனம்.

ஹ்யாகாய ஶ்யுஶீயொயஶிஶொஶம்ஸஶீவா
 மதம் | ஶஶ்யுதாஸெஸுவ ஶஶ்ராஶம் கஶிதாந்யாஸ
 நான்யுவி || ஶ்யுநாஶ்யுஶ்யாநி ஶெவெஸ தவெஶ்யா
 வதஶ்யெயி | கஶவெஶ்யுஶ்யாநெந ததவஶம்ஸஶ
 ம் க்யுரூ || தத்யஶம்ஸஶ ஶெவீஶ்யாம் ஶாநம்
 ஶெஸஶிஶெவெஸஶ | ஶ்யுநம்ஸஶ்யா க்யுவயா
 ஶ்யுஶாமஶம் கஶிஶ்யுஶி ||

இஜயாகாலஸ் த்ருதீயோயம் அஹ்நோம்ஸஸ்ஸமு
பாகத: | ஸம்ப்ருதாஸ்சைவ ஸம்பாமா: கல்பிதாந்யாஸ
நாந்யபி || ஸ்நாநாத்யர்த்தாநி தேவேஸு தேவச்சா
வர்த்ததே யதி | அவலோகனதானே தத் ஸர்வம்
ஸபலம் குரு || ததர்த்தம் ஸஹ தேவீப்யாம் ஸாநு
கைஸ்ஸசிவைஸ்ஸஹ | மதநுக்ரஹாய க்ருபயா ஹ்ய
த்ராகந்தும் த்வமர்ஹஸி ||

என்று துளஸியினால் மந்த்ராஸனம் ஸமர்ப்பித்து,
உத்தரணியினால் அர்க்யபாத்திரத்திலிருந்து தீர்த்தம்
எடுத்து, திருமணிலே வித்துக் கொண்டு, திரு
அஷ்டாக்ஷரத்தினால் “இதம் அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி”
என்று சொல்லி “இதம் அர்க்யம் அவலோகய” என்று
பகவானுக்குக் காண்பித்து, “இதம் அர்க்யம் ப்ரதி
க்ருஹணீஷ்வ” என்று ஸமர்ப்பித்து, “ஸர்வாபரா
தாந்ஷமஸ்வ” என்று பிரார்த்தித்து, “பகவாந் ப்ரீய
தாம் வாஸுதேவ:” என்று அநுஸந்திக்கவும். இந்த
உபசாரகாமத்தை முறையே ப்ரதர்சநம்—ப்ரதானம்—
க்ஷமாபணம் — ப்ரீணநம் — என்று சொல்லுகிறது.
இந்த நாலு உபசாரங்களுடனேதான் எல்லா உபசா
ரங்களையும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். இப்படி அர்க்யம்
ஸமர்ப்பிக்கவும். அந்த ஜலத்தை ப்ரதிக்ரஹ பாத்தி
ரத்தில் சேர்க்கவும். பிறகு,

தடவை ஸமர்ப்பித்து முன்போல் ப்ரதிக்ரஹ பாத்திர
ரத்தில் சேர்க்கவும்.

2. ஸ்நாநாஸனம்.

ஸாநகாலஸ்யம் ப்ராஹ்மி - தவெஹ வத-ஹெ யஜி |
கஸ்யஜ்யிக்ஷா ஷெவெஸ ஸுஸாநம் கத-ஹெஹெஹி ||
ஸுடிக்ஷுதம் ஷீயா ஷெவ ஹெஹெ ஸாநாஸநம் ஷீஹக |
ஸுஸாநயாஸு ஸாநாய-ஹெ ஷீ-நு-ஹெஹெ காரீயா ||

ஸ்நாநகாலஸ்தவயம் ப்ராப்தஸ்தவேச்சா வர்த்
ததே யதி | அப்யஞ்ஜயித்வா தேவேஸ ஸுஸ்நாநம்
கர்த்துமர்ஹஸி || ஸ்புடக்ருதம் மயா தேவ இதம்
ஸ்நாநாஸநம் மஹத் | ஆஸாதயாஸு ஸ்நாநார்த்தம்
மதநுக்ரஹ காம்யயா ||

என்று ஸ்நாநாஸநம் ஸமர்ப்பித்து, பெருமானே திரு
மஞ்சனத் தாம்பாளத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி, திரு
மணி ஸேவித்துக்கொண்டு, பாத்யம், ஆசமனீயம்,
பாதபீடம், தந்தகாஷ்டம், ஜிஹ்வாநிர்லேகனம், கண்
டீஷம், முகப்ரக்ஷாளனம், பாத்யம், ஆசமனீயம், முக
வாஸ தாம்பூலம், தைலாப்யஞ்ஜனம், உத்வர்த்தனம்,
ஆமலகதோயம், தேஹசோதந ஹரித்ராலேபனம்,
ஹரித்ராப்ரக்ஷாளனம், ந்ருத்தம், கீதம், வாத்யம்,

ஸமர்ப்பயாமி என்று ஒவ்வொன்றாக உத்தரணியால் ஸர்வார்த்ததோயத்திலிருந்து தீர்த்தம் எடுத்து பெருமாளிடத்தில் காண்பித்து ப்ரதிகாஹ பாத்திரத்தில் சேர்க்கவும். பாத்யம் ஆசமனீயம் மட்டில் அந்தந்தத் தீர்த்தத்தால் ஸமர்ப்பிக்கவும்.

பிறகு புருஷஸூக்தத்தினாலாவது, அது தெரியாவிட்டால் திரு அஷ்டாக்ஷாத்கினாலாவது, நீராட்டப் பாட்டினாலாவது ஸ்நானீய தீர்த்தத்தால் திருமணியேவித்துகொண்டு திருமஞ்ஜநம் செய்து, உலர்ந்த வஸ்திரத்தினால் பெருமானைத் துடைத்துப் பெட்டியில் எழுந்தருளப்பண்ணவும். வட்டில் தீர்த்தங்களைக் கொட்டிவிட்டுத் திருக்காவேரி தீர்த்தத்தை மறுபடி பூரித்து, முன்போல் அர்க்யம், பாத்யம், ஆசமனீயம், பானீயம், ஸர்வார்த்ததோயம் என்று பரிகல்பனம் செய்துகொள்ளவும்.

3. அலங்காராஸனம்.

ஸம்வஹம் ஷெவ ஸகஸ்துஸூஷாஸுக்ஷுந்நாழிக்ய |
சுஷாராஸநம் ஹ்யேயிதிஷ்ட த்யூதீயக்ய ||

ஸம்பந்நம்தேவ ஸத்வஸ்தரபூஷாஸரக் சந்தநாதிகம் |
அலங்காராஸனம் பத்ரம் அதிதிஷ்ட த்ருதீயகம் ||

என்று அலங்காராஸனம் ஸமர்ப்பித்து (அர்க்யம்), பாத்த்யம், ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பித்து, வஸ்தரம், சந்தனம் புஷ்பம், தூபம், தீபம், இவைகளைத் திருவஷ்டாக்கூரத் தினால் ஸமர்ப்பித்து, (பின்பு கடைசியில் மந்தரபுஷ்ப கிரமம் சொல்லியிருக்கிறது) மந்தர புஷ்பம் தெரிந்தால் அதைச் சொல்லி — ஓம் வாஸுதேவாய நம:, ஓம் ஸங்கர்ஷ்ணாய நம:, ஓம் ப்ரத்யும்நாய நம:, ஓம் அநிருத்தாய நம:, ஓம் கேசவாய நம:, + ஓம் தாமோதராய நம:, ஸ்ரீ பூமிநீளாஸமேத ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம: என்று அர்ச்சனை செய்யவும்.

4. போஜ்யாஸநம்.

பூர்வாகு பூர்வணை காலே வதத்யானீத வ்ஷ தே | சூஷ்டரெஷ்ய ஸ்திராந்நாநி ஹக்ஷுவொ ஜ்ரானுநெகஸஃ || ஸ்வநாநி ஜகந்நாத வொஜ்யா ஸநஸுவாஸ்ய ||

ப்ரப்யம் து ப்ரபணே காலே பதத்யானீத ஏஷ தே | ம்ருஷ்டமேத்ய ஸ்திராந்நாநி பக்ஷ்யபோஜ்யாந்ய நேகஸ: | ஸம்பந்நாநி ஜகந்நாத போஜ்யாஸந முபாஸ்ய |

என்று போஜ்யாஸனம் ஸமர்ப்பித்து, பாத்த்யம்,

ஸமர்ப்பயாமி' என்று சொல்லி ஸமர்ப்பித்து ப்ரதி
க்ரஹ பாத்திரத்தில் சேர்க்கவேண்டும். பிற்பாடு
ஸர்வார்த்ததோயத்தினால் உத்தராபோஸனம் ஸமர்ப்
பித்து, அந்தத் தீர்த்தத்தினாலேயே ஹஸ்தப்ர
க்ஷாளனம் ஸமர்ப்பயாமி என்று சொல்லி ஹஸ்தப்ர
க்ஷாளனம் ஸமர்ப்பித்து, பாத்யம், ஆசமநீயம், அந்
தந்தத் தீர்த்தத்தினால் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

5. மந்த்ராஸனம்.

சுய ஜீநாஸநம் துஜ்யம் யா ஐதஜீநுதஜி | கூடு
வெடூந ஸொயிதம் விஷொவூநராஸஜய பூஷொ ||

அத மந்த்ராஸனம் துப்யம் மயா தத்த மனுத்த
மம் | கூர்ச்சேந சோதிதம் விஷ்ணே புநராஸாதய
ப்ரபோ ||

என்று மறுபடியும் மந்த்ராஸனம் ஸமர்ப்பித்து,
பாத்யம், ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பித்துப் பழங்கனையும்,
தாம்பூலங்களையும், அர்க்யதீர்த்தத்தினால்ப்ரோக்ஷித்து
சோஷண தாஹந ப்லாவன மந்த்ராங்களால் சுத்தி
செய்து, திரு அஷ்டாக்ஷரத்தினால் நிவேதனம்செய்து,
கற்பூர நீராஜனம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். கற்பூரத்தை
ஏத்தி சோஷணதிகளால் சுத்திசெய்து, திரு அஷ்டா

கூடாத்தினால் 'கற்பூர நீராஜனம் ஸமர்ப்பயாமி' என்று ஸமர்ப்பித்து, அர்க்யம், ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். பிறகு முன்பு ஸேவித்த ப்ரபந்தங்களைச் சாத்துமுறை பண்ணவும்.

6. பர்யங்காஸநம்.

ஹவநு வுண்ணரீகாஷு கருணாஜ்யதவாரியெ |
சூலாடிய ரியா டிதம் வய-ஜூலாஸநஜ்யூதஜி ||

பகவந் புண்டரீகாஷு கருணம்ருத வாரிதே |
ஆஸாதய மயா தத்தம் பர்யங்காஸநமுத்தமம் ||

என்று பர்யங்காஸநம் ஸமர்ப்பித்து, பிற்பாடு பாத்யம், ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பித்து சயநாஸனத்தில் பழம், பக்யங்களை அர்க்யதீர்த்தத்தினால் ப்ரோக்ஷித்து சோஷணாதிகளால் சுத்திசெய்து நிவேதனம் செய்து,

உவவாராவபெஸெந க்யூதாநஹரஹரஜ்யா |

கவவாராநிஜாநு ஸவ-ஜூலாஷு வுண்ணுஜ்யூதஜி ||

உபசாராபதேஸேந க்ருதாநஹரஹர்மயா |
அபசாராநிமாந் ஸர்வந் கூமஸ்வ புருஷோத்தம ||

என்று பிரார்த்தித்து அபசார கூமாபணம் செய்து கொள்ளவேண்டும். பகவானேவ + ஸ்வயமேவ ப்ரதிபாதிதவான் என்று ஸாத்விகத்யாகம் செய்யவேண்டும்.

ஸர்வார்த்ததோயத்தினால் தேவ்யாதிகளுக்கு 'ஸ்ரீம் ஸ்ரீயை நம:', பூம்பூம்பயை நம:', நீம் நீளாயை நம:' என்று சொல்லி அவரவர்களுக்கு, அர்க்யம், பாத்யம்,

ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பித்துப் பெருமாளுக்குத் தளிகை ஸமர்ப்பித்ததை நிவேதனமும் செய்யவேண்டும்.

பின்பு அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேரர் முதல் தன்னுடைய ஆசார்யபர்யந்தம் ஸர்வார்த்ததோயத்தினால் அர்க்யம், பாத்த்யம், ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பித்து நிவேதனமும் செய்யவேண்டும். உடனே பெருமாள் தீர்த்தம் துளசி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பின்பு ஆசமனம் செய்து போஜனம் செய்யவேண்டும்.

வைஸ்வதேவம் செய்கிறவர்கள் அதைச் செய்து போஜனம் செய்யவேண்டும்.

சோஷணம்:— வலது உள்ளங்கையில் 'யம்' என்று எழுதி "யம் வாயவேநம: சோஷயாமி" என்று சொல்லி வாயினால் உலர்த்துவதாக நினைப்பது.

தாஹநம்:—வலது உள்ளங்கையில் 'ரம்' என்று எழுதி "ரம் அக்ரயே நம: தாஹயாமி" என்று சொல்லி அக்னியால் கொளுத்துவதாக நினைப்பது.

ப்லாவநம்:—இடது உள்ளங்கையில் 'வம்' என்று எழுதி "வம் அம்ருதாய நம: ப்லாவயாமி" என்று சொல்லி கங்காதீர்த்தத்தால் நனைத்து சுத்தி செய்வதாக நினைப்பது. இவை யெல்லாவற்றையும் திருவஷ்டாசூரத்தினாலும் செய்யலாம்.

ரக்ஷயாவது:— "ஓம் வீர்யாய அஸ்த்ராய பட்" என்கிற அஸ்த்ரமந்திரத்தினால் வலது கை கட்டவிரல்,

ஆள்காட்டி விரல்களினால் நான்கு பக்கமும் சொடுக்கு
கிறது.

ஸூரபிழந்திரயாவது:— இரண்டு கைகளையும்
மடக்கி நடுவிரலும், ஆள்காட்டி விரலும், சுண்டு விர
லும், பனிக்ர விரலும் ஆக எட்டு விரல்களினால் பச
வின் முலைக்காம்புபோல் வெளியில் காட்டுகிறது.

துளஸி எடுக்கவேண்டிய மந்திரம்.

தௌஸ்யுஜீதஜநாஸி ஸஜா க்வம் கௌவப்யியெ !
கௌவாயு-ஓம் ஓ-நாஜீ க்வாம் வராஜா ஹவ ஸொஹநெ ||

துளஸ்யம்ருத ஜந்மாஸி ஸதா த்வம் கௌவப்ரியே |
கௌவார்த்தம் லுநாமித்வாம் வரதா பவசோபநே ||
என்று சொல்லி துளஸியைச் செடிகளிலிருந்து எடுக்
கவேண்டும். நாலு இலைகளும் நடுவில் தளிருமுள்ள
தாக ஒவ்வொன்றாக.

தர்ப்பம் க்ரஹிக்கிற மந்திரம்.

விரிஷ்ணௌ ஸஹோ துஸ வராஜேஷ்டி நிஸு-ஓஜ |
ந-ஓ ஸவ-ஓாணி வாவாநி டி-ஓ ஸஸிகரொ ஹவ ||
விரிஞ்சேந ஸஹோ த்பந்ந பரமேஷ்டி நிஸர்க்கஜ |
ருத ஸர்வாணி பாபாநி தர்ப்ப ஸ்வஸ்திகரோபவ ||

மந்திரபுஷ்பம்.

ஊஸிஃ ஓஜ || “சுழிஜீஷெ வு-ரொஹித்யு | யஜு

ஸ்ய டெவஜீக்ஷிஜ்ய | ஹோதாராய நத்யாதஜீ” |
 ஹரி: ட்ய || ஹரி: ட்ய | “உஷெக்ஷாஜெ-கூவா வா
 யவஸூவாயவஸூ டெவொவஸூவீதா பூவ-யத
 டெஷூதஜாய கஜெ” | ஹரி: ட்ய | ஹரி: ட்ய |
 “சுபூ சூயாஹி வீதயெ மூணாநொ ஹவூஜாதயெ |
 நிஹோதா ஸூதி ஷஹி-யி” | ஹரி: ட்ய | ஹரி:
 ட்ய | “ஸநொ டெவீரவிஷய சூவொ ஹவூ
 வீதயெ | ஸம்பாரவிஸூவூ ந” | ஹரி: ட்ய |
 டிஜித்யெ வூஹரெக | நஜி உதி வஸூக | நாரா
 யணாயெதூவாரிஷூக | டிஜித்யெகூகூரடி | நஜி
 உதி யெ கூகூரெ | நாராயணாயெதி வனூகூ
 ராணி | ஷநதெயெ நாராயணஸூவூகூரம் வடி |
 யொஹவெ நாராயணூவூகூரம் வடிஜெதி |
 சுநவஸூவஸூவ-யோய-ரெதி | விநதெ பூஜா
 வத்யம் ராயஸூவூஷம் மளவத்யம் | ததொஜீதகூ
 ஜிஸூதெ ததொஜீதகூஜிஸூத உதி | ய ஷவம்
 வெடி | உத்யூவநிஷக | ஹரி: ட்ய | சுய கஜெ-
 ணூயாராஜூநி மூஹூஜெ | உடிமயநவ-யிவ-
 வகூஹம் வுணூஹெஷூ காய-யாணி | யஜெ
 வவீதிநா பூடிக்கிணடி || உயூரொ ஹி ஜஹூவா

ஹும் ரயுவீரம் ஶீஹாவஹம் | மஜேந ஶீஹதா யா
 னம் ராரீம் மத்ராவுதாநநம் || தம் ஶீஷ்டா ஶத்ரு
 ஹநாரம் ஶீஹஷீக்ஷணம் ஸுவாவஹம் | ஶஹூவ
 ஹுஷ்டா வெஷேஹீ ஹதாரம் வரிஷஸுஜே || தா
 ஸாரீவிரஹக்ஷ ஶளரிஃ ஸ்யபிராநஶீவாஶுஜீம் |
 வீதா ஶிரயரஶ்ரீ ஶாக்ஷாநந்யஶீந்யம் || ஶநஷ
 நாராயணம் ஶ்ரீரீநு க்ஷீராணக்ஷநிகேதநம் | நாம
 வயக்ஷீஶுத்ரீ ஹ்யாமதொ ஶீயாரம் வுஸீஸு ||
 வெக்ஷணே துவரெ யொகே ஶ்ரீயா ஶாயக்ஷ
 ஜிமததீஃ | சூக்ஷே விஷு ரவிஷ்யாதா ஹகேத
 ஹாமவதெஸஹ ||

சென்றால் குடையா மிருந்தால் சிங்காதனமாம்.

நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள்—என்றும்

புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும்

அணையாம் திருமாற்கரவு.

கடா வுநஸுஜரயாஜீ கய கயஜாரவிநாஜுஸவஜீ
 ஶாக்ஷம் | த்ரீவிக்ரீ க்ஷுராணாஶுஜீயம் ஶீய
 ஶீக்ஷாநநீஷ்ரீஷ்ரீ | மாராஶுஷ்டுமாராஶுஷ்
 நரீவாக்ஷீஷ்ரீ | வுஸீஷ்ரீ ஶத்ருஷ்ரீ
 ஶ்வதீ ஜிமதாம் வதீ || க்ஷீஷ்ரீ மாராஶுஷ்
 க்ஷீஷ்ரீஷ்ரீஷ்ரீ || ப்ரவக்ஷா மந்ஸாரம் வக்ஷா

வனாராசுர^யய^யய^ய || ஏம் வாஸு^யஷெவாய ந^யய^யய^ய |
 ஏம் ஸங்கஷ^யணாய ந^யய^யய^ய | ஏம் வு^யஷி^யய^யய^ய ந^யய^யய^ய |
 ஏம் சு^யநிர^யய^யய^ய ந^யய^யய^ய | ஏம் கெ^யஸ^யவாய ந^யய^யய^ய | ஏம் ந^யய^யய^ய
 ராயணாய ந^யய^யய^ய | ஏம் சீ^யய^யவாய ந^யய^யய^ய | ஏம் மொ^யவி^யநாய
 ந^யய^யய^ய | ஏம் வி^யஷ^யவெ^ய ந^யய^யய^ய | ஏம் சீ^யய^யய^யய^யய^ய ந^யய^யய^ய |
 ஏம் சீ^யய^யய^யய^யய^ய ந^யய^யய^ய | ஏம் வா^யசீ^யநாய ந^யய^யய^ய | ஏம் ஸ்ரீ^ய
 ய^யராய ந^யய^யய^ய | ஏம் ஹ^யஷ^யகெ^யஸாய ந^யய^யய^ய | ஏம் வ^யஷ^யந^யய^ய
 லாய ந^யய^யய^ய | ஏம் ஷ^யர^யஷ^யராய ந^யய^யய^ய | ஏம் சி^யத^யய^ய
 ந^யய^யய^ய | ஏம் க^யய^யய^யய^ய ந^யய^யய^ய | ஏம் வ^யரா^யஹாய ந^யய^யய^ய |
 ஏம் ந^யய^யய^யய^யய^ய ந^யய^யய^ய | ஏம் வா^யசீ^யநாய ந^யய^யய^ய | ஏம் லா^ய
 ம^யவ^யரா^யய^ய ந^யய^யய^ய | ஏம் ஸ்ரீ^யரா^யய^ய ந^யய^யய^ய | ஏம் வ^யய^யரா^ய
 ய^ய ந^யய^யய^ய | ஏம் க^யய^யய^யய^ய ந^யய^யய^ய | ஏம் க^யய^யய^ய ந^யய^யய^ய | ஏம்
 ந^யய^யய^யய^யய^ய சி^யஷ^யய^யய^யய^ய ஸ^யஷ^யய^யய^யய^ய ||

நைமித்திகாராதநங்களுடைய ஸங்கல்பம்.

ஸ்ரீ நரஸிம்மஜயந்தியில்

ஸ்ரீ பகவதாக்ஞயா ஸ்ரீ மந் நாராயணப்ரீ த்யர்த்தம்
 ஸ்ரீ நரஸிம்மாவதாசகாலே நைமித்திகம் நரஸிம்மாரா
 தநம் கரிஷ்யே ||

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஜயந்தியில்

ஸ்ரீ பகவதாக்ஞயா ஸ்ரீ மந் நாராயணப்ரீ த்யர்த்தம்
 ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாசகாலே ஸ்ரீ க்ருஷ்ணராதனம் கரி
 ஷ்யே | பர்யங்காஸநத்துக்கு முன்பு

சந்திரனுக்கு அர்க்யம்—உபஸ்தானம்.

கூர்ரொராண டவலலுத ஹுத்ரிநெத்ருவ
 டெவ ! மூஹாணாவயுமீயா டதம் ரொஹிணியா
 ண்யா ஸஹிதஸஸிநு | உதிஷ்டெ ஹுவாதின
 ஜெயாதிஷா஠ வதயெ நஃ | ஜெயாஸலா஠ வதெ
 நஃஸுஹுமீஸுயாகூர நஃரொஸுதெ ||

கூர்ரொ தார்ணவஸம்பூத ஹ்யத்ரிநேத்ர ஸமுத்
 பவ | க்ருஹாணர்க்யம் மயா தத்தம் ரொஹிண்யாஸ
 ஹிதஸ் ஸஸிந் ||

உத்திஷ்டதே ஹ்யபாமந்தர் ஜ்யோதிஷாம் பதயே
 நம: | ஜ்யோ தஸ்நாம்பதே நமஸ்துப்யம் ஸுதாகர
 நமோஸ்துதே ||

கிருஷ்ணனுக்கு அர்க்யம். உபஸ்தானம்.

ஜாதஃ கம்ஸவயாயுடாய ஹுஹாரொரொணாய
 உ | வாணவாநா஠ ஹிதாயுடாய யுடிலுஸாவ
 நாய உ || களரவாணா஠ விநாஸாய ஜெத்யாநா஠
 நியநாய உ | மூஹாணாவயுமீயா டதம் ஜெ
 வக்யா ஸஹிதொ ஹரெ || க்யுஷ்ண க்யுஷ்ண க்யுவா
 ஹொ க்யுஷ்ணா஠ மதிஸு஠ | ஸம்ஸாராண டிஸு
 நா஠ ஸுஸீஜ வுரூஷொதூ ||

ஜாத: கம்ஸவதார்த்தாய பூபாரோத்தரணய ச |
 பாண்டவாநாம் ஹிதார்த்தாய தர்மஸம்ஸ்தர்பணய ச |

கௌரவாணம் விநாயகாய தைத்யநாம நிதநாய ச |
 க்ருஹாணர்க்யம் மயா தத்தம் தேவக்யா ஸஹிதோ
 ஹரே | க்ருஷ்ணக்ருஷ்ண க்ருபாளோ த்வமகதீநாம்
 கதிர்பவ | ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் ப்ரஸீத புரு
 ஷோத்தம ||

ஸ்ரீராமநவமியில்

ஸ்ரீபகவ + ர்த்தம் ஸ்ரீராமாவதாரகாலே ஸ்ரீராம
 ஆராதனம் கரிஷ்யே |

ஸரஸ்வதிபூஜையில்

ஸ்ரீபகவ + ர்த்தம் ஸ்ரீஹயக்ரீவாராதனம் கரிஷ்யே |

தநூர்மாஸத்தில்

விடியற்காலையில் ஸ்ரீபகவ + ர்த்தம் நைமித்திகம்
 தநூர்மாஸாதனம் கரிஷ்யே |

ஸூர்யக்ரஹணத்தில்

ஸூர்யோபராகபுண்யகாலே நைமித்திகம் பகவ
 தாராதனம் கரிஷ்யே |

சந்திரக்ரஹணத்தில்

ஸோமோபராகபுண்யகாலே நைமித்திகம் பகவ
 தாராதனம் கரிஷ்யே |

ஸ்ரீஸ்தெ நியோஹிஹாஹெஸிகாய நம: ||

॥ श्रीः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

कूर्मादीन् दिव्यलोकं तदनु मणिमयं मण्डपं तत्र शेषं
तस्मिन् धर्मादिपीठं तदुपरि कमलं चामरग्राहिणीश्च ।
विष्णुं देवीर्विभुषायुधगणमुरगं पादुके वैनतेयं
सेनेशं द्वारपालान् कुमुदमुखगणान् विष्णुभक्तान् प्रपद्ये ॥

ओं चण्डादिद्वारपालेभ्यो नमः ॥ नमो नमो वाङ्म-
नसातिभूमये नमो नमो वाङ्मनसैकभूमये । नमोनमोऽ-
नन्तमहाविभूतये नमोनमोऽनन्तदयैकसिन्धवे ॥ न धर्म-
निष्ठोऽस्मि न चात्मवेदी न भक्तिमान् त्वचरणारविन्दे ।
अकिञ्चनोऽनन्यगतिश्शरण्य त्वत्पादमूलं शरणं प्रपद्ये ॥

कौसल्यासुप्रजा राम पूर्वा संध्या प्रवर्तते । उत्तिष्ठ
नरशार्दूल कर्तव्यं दैवमाह्निकम् ॥ वीर सौम्य विबुध्यस्व
कौसल्यानन्दवर्धन । जगद्धि सर्वं स्वपिति त्वयि सुप्ते
नराधिप ॥ यामिन्यपैति यदुनाथ विमुञ्च निद्रा मुन्मेष-
मृच्छति तवोन्मिषितेन विश्वम् । जातः स्वयं खलु जग-
द्धितमेव कर्तुं धर्मप्रवर्तनधिया धरणीतलेऽस्मिन् ॥

सुखाय सुप्रातमिदं तवास्तु जगत्पते जागृहि नन्दसूनो ।
अम्भोजमन्तश्शयमञ्जुतारलोलंबमुन्मीलतु लोचनं ते ॥

आराधयामि हृदि केशवमात्मगेहे मायापुरे हृदयपङ्कज-
सन्निविष्टम् । श्रद्धानदीविमलचित्तजलाभिपेकैः नित्यं
समाधिकुसुमैरपुनर्भवाय ॥ सौवर्णे स्थालिवर्ये मणिगण-
खचिते गोघृताक्तान् सुपक्वान् भक्ष्यान् भोज्यांश्च लेह्यान्
परममपि हविश्शोष्यमन्नं निधाय । नानाशाकैरुपेतं
सुदधिमधुघृतं क्षीरपानीययुक्तं तांबूलं चात्मनेऽस्मै प्रति-
दिवसमहं मानसं कल्पयामि ॥

भगवन् पुण्डरीकाक्ष हृद्यागं तु मया कृतम् ।
आत्मसात्कुरु देवेश बाह्यैस्त्वां सम्यगर्चये ॥

विभो सकललोकेश प्रणतार्तिहराच्युत ।

त्वां भक्त्या पूजयाम्यद्य भोगैरर्घ्यादिभिः क्रमात् ॥

ब्रह्माद्यास्सकला देवा यं न स्मर्तुमपीश्वराः । स एष
भगवानद्य मम प्रत्यक्षताङ्गतः ॥ स्वागतं भगवन्नद्य मां
तारयितुमागतः । धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि

कृपानिधे ॥ सान्निध्यं कुरु देवेश सर्वदा सर्वकामद ।
द्रव्यमन्त्रक्रियाभक्तिश्रद्धाहानिं सह प्रभो ॥

इज्याकालस्तृतीयोऽयमहोऽग्निस्समुपागतः । संभृता-
श्चैव संभाराः कल्पितान्यासनान्यपि ॥ स्नानाद्यर्थानि
देवेश तवेच्छा वर्तते यदि । अवलोकनदानेन तत्सर्वं
सफलं कुरु ॥ तदर्थं सह देवीभ्यां सानुगैस्सचिवैस्सह ।
मदनुग्रहाय कृपया ह्यत्रागंतुं त्वमर्हसि ॥ यावदाद्यासनं
मन्त्रासनान्तं पूज्यसे मया । तावत्सान्निध्यमत्रैव कुरुष्व
पुरुषोत्तम ॥

अकृत्रिमप्रेमरसनिर्भरैः स्वकरांबुजैः । शुद्धैः स्वभाव-
सुभगैः सुखस्पर्शैस्सुगन्धिभिः ॥ संवाह्यमानमनिशं शेष-
शेषाशनादिभिः । असत्यस्यातिनीचस्य भक्तिहीनस्य
दुर्मतेः ॥ ममापि करयोरद्य स्वयैव कृपया विभो ।
निधेहि चरणद्वन्द्वं त्वामस्मि शरणङ्गतः ॥

स्नानकालस्त्वयं प्राप्तः तवेच्छा वर्तते यदि ।
अभ्यञ्जयित्वा देवेश सुस्नानं कर्तुमर्हसि ॥

स्फुटीकृतं मया देव इदं स्नानासनं महत् ।
आसादयाशु स्नानाथ मदनुग्रह काम्यया ॥

संपन्नं देव सद्वस्त्रभूषास्रक्चन्दनादिकम् ।
अलङ्कारासनं भद्रमधितिष्ठ तृतीयकम् ॥

गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।
ईश्वरी ॐ सर्वभूतानां त्वामिहोपह्वये श्रियम् ॥

धूरसि धूर्वधूर्वन्तं धूर्वतं योऽस्मान् धूर्वति तं धूर्वयं
वयं धूर्वामः ॥

उद्दीप्यस्व जातवेदोऽपघ्नन्निर्ऋतिं मम । पशू ॐश्च
मह्यमावह जीवनश्च दिशो दश ॥

प्राप्यन्तु प्रापणे काले पतत्यानीत एष ते ।
मृष्टमेध्य स्थिरान्नानि भक्ष्यभोज्यान्यनेकशः ॥
संपन्नानि जगन्नाथ भोज्यासनमुपाश्रय ॥

असत्यमशुचिं नीचमपराधैकभाजनम् ।
अल्पशक्तिमचैतन्यमनर्हं त्वत्क्रियास्वपि ॥

मामनादृत्य दुर्बुद्धिं स्वयैव कृपया हरे ।
त्वमेवेदं हविः कृत्वा स्वीकुरुष्व सुरेश्वर ॥

अथ मन्त्रासनं तुभ्यं मया दत्तमनुत्तमम् ।
कूर्चेन शोधितं विष्णो पुनरासादय प्रभो ॥

भगवन् पुण्डरीकाक्ष करुणामृतवारिधे ।
आसादय मया दत्तं पर्यङ्कासनमुत्तमम् ॥

उपचारापदेशेन कृतानहरहर्मया ।
अपचारानिमान् सर्वान् क्षमस्व पुरुषोत्तम ॥

तुळस्यमृतजन्मासि सदा त्वं केशवप्रिये ।
केशवार्थं लुनामि त्वां वरदा भव शोभने ॥

विरिञ्चेन सहोत्पन्न परमेष्ठीनिसर्गज ॥
नुद सर्वाणि पापानि दर्भं स्वस्तिकरो भव ॥

हरिः ओं ॥ अग्निमीळे पुरोहितम् । यज्ञस्य देवमृ-
त्विजम् । होतारं रत्नधातमम् ॥ हरिः ओं । हरिः ओं ॥
इषेत्वोर्जेत्वा वायवस्थोपायवस्थ देवो वस्सविता प्रार्पयतु

श्रेष्ठतमाय कर्मणे ॥ हरिः ओं । हरिः ओं ॥ अग्र
 आयाहि वीतये गृणानो हव्यदातये । निहोता सत्सि
 बर्हिषि ॥ हरिः ओं ॥ हरिः ओं । शन्नो देवीरभिष्टय
 आपो भवन्तु पीतये । शंयोरभिस्रवन्तु नः । हरिः ओं ॥
 ओमित्यगे व्याहरेत् । नम इति पश्चात् । नारायणायेत्यु-
 परिष्ठात् । ओमित्येकाक्षरम् । नम इति द्वे अक्षरे । नारा-
 यणायेति पञ्चाक्षराणि । एतद्वै नारायणस्याष्टाक्षरं पदम् ।
 योहवै नारायणस्याष्टाक्षरं पदमद्वयेति । अनवब्रुवस्सर्व-
 मायुरेति । विन्दते प्राजापत्यं रायस्पोषं गौपत्यम् ।
 ततोऽमृतत्वमश्नुते ततोऽमृतत्वमश्नुत इति । य एवं
 वेद । इत्युपनिषत् । हरिः ओं । अथ कर्माण्याचारा-
 द्यानि गृह्यन्ते । उदगयनपूर्वपक्षाहः पुण्याहेषु कार्याणि ।
 यज्ञोपवीतिना प्रदक्षिणम् ॥ इच्छामो हि महाबाहुं रघु-
 वीरं महाबलम् । गजेन महता यान्तं रामं छत्रावृताननम् ॥
 तं दृष्ट्वा शत्रुहन्तारं महर्षीणां सुखावहम् । भवूव हृष्टा
 वैदेही भर्तारं परिष्वजे ॥ तासामाविरभूत् शौरीः स्मय-
 मानमुखांबुजः । पीतांबरधरः स्रग्वी साक्षान्मन्मथमन्मथः ॥

एष नारायणः श्रीमान् क्षीरार्णवनिकेतनः । नागपर्यङ्क-
 मुत्सृज्यह्यागतो मधुरां पुरीम् ॥ वैकुण्ठे तु परे लोके
 श्रिया सार्धं जगत्पतिः । आस्ते विष्णुरचिन्त्यात्मा
 भक्तैर्भागवतैस्सह ॥

कदा पुनश्शङ्ख रथाङ्गकल्पक ध्वजारविन्दांकुशवज्रलां-
 छनम् । त्रिविक्रम त्वच्चरणांबुजद्वयं मदीयमूर्धानमलङ्क-
 रिष्यति॥ गुरुभ्यस्तद् गुरुभ्यश्च नमोवाकममधीमहे। वृणी-
 महे च तत्राद्यौ दंपती जगतां पती ॥ कमप्याद्यं गुं-
 वन्दे कमलागृहमेधिनम् । प्रवक्ता छन्दसां वक्ता पञ्च-
 रात्रस्य यः स्वयम् ॥ ओं वासुदेवाय नमः, सङ्कर्षणाय
 नमः, प्रद्युम्नाय नमः, अनिरुद्धाय नमः, केशवाय नमः

என்று ஆரம்பித்து 12-திருநாமங்களையும், மதஸ்யாய
 நம: என்று ஆரம்பித்து பத்து அவதாரங்களின்
 திருநாமங்களையும் சொல்லவும்.

223141

லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்ரம் தமிழ் (உரையுடன்)	0—4—0
லக்ஷ்மீஸஹஸ்ரநாமம் கிரந்தம்	0—5—0
ஸ்ரீஸூக்தம் (உரையுடன்)	0—5—0
முகுந்தமலை மூலம், கிரந்தம்	0—1—6
ஷை நாகரம்	0—2—0
ஷை தமிழ், உரையுடன்	0—3—0
மாங்கல்யஸ்தவம் தமிழ், உரையுடன்	0—2—0
ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரம் மூலம், கிரந்தம்	0—2—0
அமாவாஸை தர்ப்பணம் ஆபஸ்தம்பம் தமிழ்	0—2—0
ஷை நாகரம், தமிழ்	0—4—0
அமலனாதிபிரான் அநுபவம்	1—0—0

நாகராஶ்டிர புஸ்தகங்கள்

ரகுவீரகத்யம்	மூலம்	0—3—0
ஸ்ரீஸ்துதி பூஸ்துதி	ஷை	0—3—0
வாதராஜபஞ்சாசத், ந்யாஸதசகம்	ஷை	0—3—0
கோதாஸ்துதி	ஷை	0—2—0
பகவத்தியானஸோபானம் கோபாலவிம்சதி		0—2—0
ஹயகரீவஸ்தோத்ரம், தசாவதார ஸ்தோத்ரம், காமாஸிகாஷ்டம், அஷ்டபுஜாஷ்டகம்	ஷை	0—3—0
அபீதிஸ்தவம்		0—2—0
தயாசதகம்		0—5—0
தேசிகமங்களாசாஸனம், பிரார்த்தனாஷ்டகம், பிரபத்தி, திருசர்யை, விக்ரஹத்யாநஸோபானம்		0—3—0
ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரம்		0—4—0

ஸந்தியாவந்தரம் (நாகரம்)	0—3—0
ஷெ நாகரம், தமிழ்	0—4—0
ஸ்ரீ வைஷ்ணவதினசரி	1—6—0
ஸ்ரீ ராமாயண தனிச்சீலோகம்	2—0—0
திருப்பள்ளியெழுச்சி வாரணமாயிரம் (பதவுரை கருத்துரை)	0—3—0
ஹயகீர்வஸ்தோத்ரம் தமிழுரை	1—0—0
தேசிகவைபவப்ரகாச கீர்த்தனை	0—12—0
யாமுனவைபவம் (தமிழ்)	1—0—0
பரமபதஸோபாரம்	0—12—0
அபாமார்ஜநஸ்தோத்ரம் நாகரம்	0—4—0
ஷெ கிரந்தம்	0—4—0
பாதுகாஸஹஸ்ரம் மூலம் ஷெ	0—12—0
கோபிகாகீதை மூலம் தமிழ்	0—1—6
ஜிதந்தாஸ்தோத்ரம் மூலம் நாகரம்	0—4—0
லக்ஷ்மீஸ்தோத்ராணி ,, ,,	0—4—0
மாங்கள்யஸ்தவம் ,, ,,	0—2—0
ஹயகீர்வஸ்தோத்ரம் முதலிய 23-ஸ்தோத்ர பாடங்கள் கிரந்தாக்ஷரம் 5-பாகம்	1—0—0
ஷெ தனித் தனி பாகம் ஒவ்வொன்றும்	0—4—0
மருவீரகத்யம், ஸூத்ரச்சநாஷ்டகம், கருட தண்டகம் மூலம் தமிழ்	0—3—0

(தபால்செலவு தனி.)

சி. ர. ஸ்ரீநிவாஸபாட்ராசாரியர்,

47, பாட்ராசாரியர் தெரு, கும்பகோணம்.